

Luxembourg, oktober 2023

Årsberetningen for 2022 De 10 oftest stillede spørgsmål

1. Hvad er Den Europæiske Revisionsrets rolle med hensyn til EU's regnskab?

Hvert år **kontrollerer vi EU's konsoliderede regnskab og afgiver erklæringer** om tre forhold: om EU's regnskab er rigtigt, om indtægterne blev inkasseret korrekt, og om betalingerne blev foretaget korrekt. Denne kontrol danner grundlag for vores **revisionserklæring**, som vi i medfør af artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal afgive til Europa-Parlamentet og Rådet.

I 2022 beløb EU's budgetudgifter sig til **196 milliarder euro**, svarende til 1,3 % af den samlede bruttonationalindkomst for EU's medlemsstater. Medregnes udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten (47,3 milliarder euro), udgjorde EU's betalinger i 2022 i alt **243,3 milliarder euro**.

2. Hvordan er udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten (EU's genopretningspakke) afspejlet i årsberetningen?

NextGenerationEU (NGEU) er en finansiel pakke, som omfatter flere programmer for støtte til EU-medlemsstaternes økonomiske genopretning efter covid-19-pandemien. Nogle af disse programmer finansieres under udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2021-2027 og følger gennemførelsesmodellen og reglerne for FFR. Genopretnings- og resiliensfaciliteten, som tegner sig for ca. 90 % af NGEU-finansieringen, gennemføres markant anderledes end EU-budgettets udgifter under FFR. Modtagere af støtte finansieret over EU-budgettet får enten betaling for at have udført bestemte aktiviteter eller godtgørelse for afholdte omkostninger, men under genopretnings- og resiliensfaciliteten får medlemsstaterne betaling for tilfredsstillende opfyldelse af forudfastsatte milepæle og mål. Vi har derfor afgivet en **særskilt erklæring om udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten** og afsat et kapitel hertil i årsberetningen.

3. Hvad konkluderede Revisionsretten om 2022?

Vi har godkendt regnskabet for 2022 som **rigtigt** (dvs. afgivet en "blank" erklæring), sådan som vi har gjort det for hvert regnskabsår siden 2007. Vi konkluderede, at 2022-regnskabet i alt væsentligt gav et retvisende billede af EU's finansielle stilling samt af regnskabsårets resultater, pengestrømme og bevægelser på nettoaktiver.

Vi konstaterede, at indtægterne var uden væsentlig fejlforekomst. Med hensyn til udgifterne afgiver vi to særskilte erklæringer: én om EU-budgettet og én om genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Den anslåede fejlforekomst i EU's budgetudgifter var 4,2 %. Dette er en stigning i forhold til de foregående år, hvor den var 3 % (2021) og 2,7 % (2019 og 2020). Vi konkluderede, at der ligesom de tre foregående år var gennemgribende fejl i 2022, og vi afgiver derfor en **afkræftende erklæring**.

Vi afgiver en særskilt erklæring om udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten. Vi konstaterede problemer med den formelle rigtighed vedrørende 15 af de 281 undersøgte milepæle og mål og afgiver derfor en **erklæring med forbehold**.

4. Hvad menes der med "gennemgribende fejl" og udgifter "med høj risiko"?

Efter vores vurdering var to tredjedele af EU's budgetudgifter i 2022 forbundet med høj risiko. Vi anslår fejlforekomsten i de samlede udgifter til 4,2 %, men den stiger til 6 %, når vi ser isoleret på udgifterne med høj risiko. Da denne type udgifter udgør en betydelig andel af de samlede udgifter (66 %), mener vi, at fejlene er gennemgribende, dvs. forekommer i hele den reviderede population eller i **en væsentlig del** af den.

Udgifter med høj risiko er primært udgifter, hvor **EU yder godtgørelse** for støtteberettigede omkostninger afholdt i forbindelse med støtteberettigede aktiviteter (efter komplekse regler). F.eks. ydes der godtgørelse i forbindelse med forskningsprojekter (under "Det indre marked, innovation og det digitale område"), investeringer i regionaludvikling og landdistriktsudvikling ("Samhørighed, resiliens og værdier" og "Naturressourcer og miljø") og udviklingsbistandsprojekter ("Naboområder og verden"). I 2022 steg andelen af denne type udgifter til 66 % (mod 63,2 % i 2021 og 59 % i 2020).

Udgifter med lav risiko er **rettighedsbaserede betalinger**, som foretages til støttemodtagere, der opfylder bestemte (mindre komplekse) betingelser. Det er f.eks. betalinger såsom studie- og forskningsstipendier (under "Det indre marked, innovation og det digitale område"), direkte støtte til landbrugere ("Naturressourcer og miljø") samt lønninger og pensioner til EU-ansatte ("Europæisk offentlig forvaltning").

5. Hvad betyder det, når en erklæring er "blank/med forbehold/afkræftende"?

En "**blank**" erklæring betyder, at regnskabsstallene giver et retvisende billede, og at reglerne for regnskabsaflæggelse og økonomisk forvaltning er overholdt. De underliggende transaktioner er i alt væsentligt lovlige og formelt rigtige.

En erklæring "**med forbehold**" betyder, at revisorerne ikke kan afgive en blank erklæring, men at de konstaterede problemer ikke er gennemgribende.

En "**afkræftende**" erklæring betyder, at der er gennemgribende problemer.

6. Hvad er en "væsentlig" fejlforekomst?

I revisionsterminologi markerer væsentlighedstærsklen, **hvornår fejl vurderes at have en væsentlig effekt**. En fejlforekomst er væsentlig, når den kan forventes at påvirke de beslutninger, brugerne af en revisionsberetning træffer. Både vi og Kommissionen anvender en **væsentlighedstærskel på 2 %**.

7. Hvad betyder "anslået fejlforekomst"?

Den anslåede fejlforekomst på 4,2 % er vores skøn over, **hvor stor en del af midlerne fra EU-budgettet der ikke skulle have været udbetalt**, fordi de efter vores mening ikke blev brugt i overensstemmelse med EU-reglerne eller specifikke nationale regler.

Typiske fejl er betalinger til ikkestøtteberettigede modtagere/projekter og betalinger, hvor indkøb af tjenesteydelser/varer eller investeringer ikke er foretaget i overensstemmelse med reglerne for offentlige indkøb.

8. Betyder det, at 4,2 % af EU-midlerne er blevet spildt?

Nej. Det ville være forkert at sige, for der er en vigtig forskel mellem "fejl" og "spild". I forbindelse med vores revision af EU's budgetudgifter undersøger vi, om EU-midlerne er blevet brugt i overensstemmelse med reglerne, om de afholdte omkostninger er beregnet korrekt, og om støttebetingelserne er overholdt. Hvis et eller flere af disse krav ikke er opfyldt, kalder vi det en "fejl". Det er sådan, vi er nået frem til de 4,2 %.

Selv om disse fejl vedrører betalinger til projekter eller støttemodtagere, der ikke er støtterettigede, kan projekterne stadig give de tilsigtede fordele. I disse tilfælde er betalingerne ganske vist ikke eller kun delvis lovlige og formelt rigtige, men de **kan ikke betragtes som spild**. Eksempelvis var der i forbindelse med et specifikt udbud ingen tilbudsgivere, der opfyldte de nødvendige udvælgelseskriterier. Ifølge reglerne skulle der have været iværksat et nyt udbud. Men den ordregivende myndighed ændrede i stedet metoden til at beregne opfyldelsen af udvælgelseskriterierne og valgte en af tilbudsgiverne. Udbuddet var således ikke i overensstemmelse med reglerne - og udgifterne ikke støtteberettigede - men den ønskede genstand (en svejecelle) blev ikke desto mindre indkøbt, leveret og taget i brug.

Omvendt kan der naturligvis godt være tale om spild, selv om udgifterne er fuldt ud lovlige og formelt rigtige. Vi har tidligere rapporteret om et eksempel, hvor der blev anlagt havneinfrastruktur uden behørig hensyntagen til de forventede fragtbody.

9. Er de konstaterede fejl udtryk for svig?

I langt de fleste tilfælde har vi ikke fundet tegn på dette. Svig er forsætlig vildledning for vindings skyld. Selv om det kan være svært at påvise svig gennem almindelige revisionshandling, konstaterer vi hvert år under vores revision tilfælde af formodet svig.

Vi fandt 14 sager med mistanke om svig i de 760 transaktioner fra 2022, som vi reviderede. Vi indberettede disse sager til OLAF, Den Europæiske Unions Kontor for Bekæmpelse af Svig, som om nødvendigt undersøger sagerne og følger op på dem i samarbejde med de nationale myndigheder. Seks af disse sager blev samtidig indberettet til Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO).

10. Hvorfor peger årsberetningen på øgede risici vedrørende EU's gælds- og budgeteksposering?

EU's gæld steg betydeligt i 2022 til 344,3 milliarder euro ved årets udgang (2021: 236,7 milliarder euro). Dette skyldtes hovedsagelig ny låntagning til NGEU, til det europæiske instrument for midlertidig støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation (SURE) og til instrumentet for makrofinansiel bistand (MFA).

Samtidig **steg låneomkostningerne** betydeligt som følge af stigende renter. Omkostningerne ved ny NGEU-finansiering steg fra 0,14 % i andet halvår af 2021 til 2,6 % i andet halvår af 2022. I 2022 beløb nettorentebetalingerne vedrørende NGEU-låntagningen sig til 0,5 milliarder euro.

EU's budgeteksposering steg fra 205 milliarder euro i 2021 til 248 milliarder euro i 2022. Dette skyldtes primært de supplerende NGEU- og SURE-lån, der blev ydet til medlemsstaterne, og MFA-lånene til Ukraine. Desuden var der ved udgangen af 2022 bevilget yderligere 126 milliarder euro i lån, som endnu ikke var udbetalt. EU's budgeteksposering vil således fortsætte med at stige.

Revisionsrettens årsberetning for 2022 foreligger på 24 EU-sprog på eca.europa.eu.